

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 254: Muốn Tu Bát Nhã, Chẳng Thể Lạc Vào Không

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 018)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Muốn tu Bát Nhã, chẳng thể lạc vào Không.】

Đây là một câu nói vô cùng quan trọng.

Từ xưa đến nay, người không khéo học Bát Nhã thường hay rơi vào chấp Không,¹ đây cũng là điều mà các bậc Đại thiện tri thức xưa nay lo sợ nhất khi giảng dạy Bát Nhã.

Người học mà chấp trước vào Không thì phiền phức đó sẽ rất lớn. Cho nên trong Phật pháp có câu: “*Ninh khả chấp Hữu như Tu Di sơn*” (Thà rằng chấp Có như núi Tu Di). Núi Tu Di rất lớn!

Bạn chấp Có, to lớn như núi Tu Di, điều đó không đáng sợ, người đó vẫn còn cứu được.

“*Bất khả chấp Không như giới tử*” (Không thể chấp Không như hạt cải). Giới tử này là hạt của cây cải, hạt cải giống như hạt mè vậy, kích thước tương đương nhau, rất nhỏ!

Cái “Không” thì chẳng thể chấp. Nếu như nói chấp trước vào Không dù chỉ một chút xíu thôi thì cũng rất phiền phức. Chấp Không thì không thể cứu, Phật Bồ Tát cũng không cứu được.

Người chấp Không dễ phạm phải lỗi lầm nhất, mà bình thường chúng ta có thể quan sát thấy được, đó là “bác vô nhân quả” (phủ nhận nhân quả), không tin tưởng báo ứng nhân quả.

¹ *Chấp Không*: Làm tưởng rằng mọi thứ là hư vô, không có nhân quả, dẫn đến thái độ sống buông thả, vô trách nhiệm.

Nói cách khác, họ cho rằng tạo tác hết thảy tội nghiệp đều là Không, không có quả báo, cho nên việc xấu nào họ cũng dám làm. Như vậy thì nguy hại khôn lường!

Phật Bồ Tát đều không cứu được.

Chấp Có thì không sao, chấp Có thì họ vẫn còn tin tưởng báo ứng nhân quả, người đó dễ cứu. Chấp Không thì khó cứu.

Cho nên điều kiêng kỵ lớn nhất của người tu Bát Nhã chính là sợ chấp Không.

Vì vậy, Bát Nhã nhất định phải giảng cho thấu triệt, phải giảng cho minh bạch, quyết định không được hiểu sai ý nghĩa.